

[Gert Petersen.]

lovforslag, så det er min forgænger i udvalget, der har skrevet mindretalsbetænkningen fra SFs side, men jeg må sige, at jeg er fuldkommen enig i synspunkterne. Det havde også været kedeligt, hvis det ikke var tilfældet, for det er mit navn, der er kommet til at stå under den. Jeg er fuldkommen enig i synspunkterne.

Jeg vil godt sige et par bemærkninger om lovforslaget, som det ligger nu og med de ændringsforslag, som vi står over for at skulle stemme om.

I og for sig skulle jeg ikke blande mig i hr. Ninn-Hansens skærmydsler med det tidligere kollegaparti udi en regeringskoalition, men jeg kan alligevel ikke nære mig, for jeg mener, jeg har lidt viden om, hvad socialisme er, og jeg synes nu godt, jeg vil sige til partiet venstre sådan lidt trøstende: I kan godt få mit ord på, at dette er ikke socialisme, hverken gammel-dags eller moderne.

Dermed har jeg ikke sagt, at det behøver at være helt tosset. Det kan være nødvendigt at foretage en række skridt i samfund af den type, vi har, som gør det noget lettere eller noget bekvemmere for menneskene at manøvrere sig igennem end under andre vilkår og situationer.

SFs udgangspunkt i forhold til denne lovgivning er, at den repræsenterer et minimum af det nødvendige. Efter vores opfattelse – og det er ikke for at gå ind i nogen stor ideologisk diskussion; jeg synes egentlig godt, man burde kunne erkende det også uden at mobilisere de ideologiske begreber – må energiforsyningen være en samfundsmæssig opgave. Det er fremgået meget tydeligt af de dramatiske begivenheder omkring energiforsyningen, som vi har oplevet i de senere år, hvis man ikke vidste det i forvejen, men også ad rent abstrakt vej burde man kunne regne ud, at energiforsyningen, som danner grundlag for hele produktionen og også en meget væsentlig basis for tilværelsen i hjemmene, arbejdslivet, fritiden, må være noget, hvor samfundet har den størst mulige indflydelse, ja, må samfundet efter vores opfattelse direkte eje og styre energiforsyningen.

Men lad det nu være. Så langt har man ikke villet gå, hvad der ikke kan overraske, lovforslaget stammer jo tilbage fra venstre-regeringens tid. Så langt har den nuværende regering heller ikke villet gå, og det er vel også overhovedet grundlaget for, at der kunne skabes et flertal heromkring. Men desværre synes jeg nok, at

man ved de ændringsforslag, som et flertal af socialdemokratiet og venstre er blevet enige om, har foretaget en kraftig afsvækkelse af det samfundsmæssige indslag i lovforslaget.

Det, det drejer sig om, er jo, at man igennem denne lovgivning vil skabe et samfundsmæssigt styringsinstrument i forhold til elforsyningen. Dette styringsinstrument vil, som lovforslaget vil se ud, når ændringsforslagene er vedtaget af flertallet, ikke være så godt, som det oprindeligt var. Det vil være forringet både i spørgsmålet om bevillingssystemet og ved den meget, meget betænkelige indsnævrende fortolkning, der er givet i betænkningen af § 5 stk. 2, som vedrører forsyningspligten. Vi beklager meget, at man fra et flertals side har kunnet enes om denne indsnævring, som er med til at forringe lovens værdi som styringsinstrument.

Så er der spørgsmålet om den energipolitiske plan, hvad denne lovgivning foregriber, og hvad den ikke foregriber. Jeg mener, at vi mangler en energipolitisk plan her i landet, men af den grund mener jeg ikke, at denne lovgivning er overflødig. Den er et instrument, som vil kunne anvendes i forbindelse med en energipolitisk plan, uafhængigt af hvordan denne energipolitiske plan kommer til at se ud, og den er et instrument, som vi burde have haft for længe siden, også selv om der ikke havde været tale om, at vi stod umiddelbart over for at skulle udarbejde en energipolitisk plan.

Derfor vil vi nu gennem afstemningerne vise, at vi modsætter os den svækkelse af planlægningsinstrumentet, som flertallet er blevet enig om, men vi vil alligevel ved tredje behandling være positive over for lovforslaget som sådant, fordi det selv efter denne svækkelse repræsenterer et fremskridt i forhold til den situation, vi har nu. Men jeg vil godt understrege i den forbindelse, at dette præjudicerer ikke, foregriber ikke, socialistisk folkepartis holdning til øvrig lovgivning, som måtte komme op i forbindelse med den energipolitiske planlægning, og her tænker jeg naturligvis især på atomkraftloven og alle de problemer, som hænger sammen dermed. Den omstændighed, at vi stiller os positivt til elforsyningsloven, siger intet om, hvordan vi vil stille os, når vi endelig for alvor kommer i gang med at behandle atomkraftloven og den kommer til afstemning her i tinget.

Vi vil altså her ved anden behandling stemme imod de af flertallet stillede ændringsforslag,